قیمت ۲۰۰۰ تومان / شماره ۲۰۸۲

toseeirani.ir

روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی

توسعه ایرانی

چهارشنبه ۳ دی ۱۴۰۴ / ۳ رجب ۱۴۴۷ / ۲۴ دسامبر ۲۰۲۵

پزشکیان:

دولت و مجلس به‌دنبال نگاه مشترک برای تأمین معیشت مردم هستند

همین صفحه

سعید زرندی در افتتاحیه جایزه ملی تعالی سازمانی مطرح کرد:

مهم‌ترین دغدغه فولاد مبارکه؛ رقابت‌پذیری و بهره‌وری بالاتر

بنگاه‌ها ۴

رئیس انجمن حبوبات در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»:

امضاهای طلایی وزارت جهاد، چرخهٔ تامین حبوبات را به‌هم زده است

چرتکه ۳

وعده اژه‌ای برای مبارزه با فساد؛ یعنی پیشگیری از بازتولید پرونده‌های «چای دبش» به‌جای برخورد پسینی؟!

آزمونی سخت در ساختاری معیوب

غلامحسین محسنی اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه، بار دیگر با تأکید بر سیاست «تمرکز بر ریشه‌های فساد»، وعده مبارزه‌ای قاطع و زیربنایی را مطرح کرده است. او می‌گوید: «سیاستی که برای مقابله با فساد در پیش گرفته‌ام این است که تمرکز کنم روی ریشه‌های فساد، طوری که وقتی با یکی برخورد کردیم، ده‌ها مورد خودشان ماست‌ها را کیسه کنند.» این سخنان، اگرچه در ظاهر امیدبخش است، اما تجربه دهه‌های اخیر نشان داده است که قوه قضائیه، با وجود قدرت بی‌بدیل خود، نتوانسته است به عنوان یک نهاد مستقل و بی‌طرف، سد محکمی در برابر فساد ساختاری ایجاد کند. این نهاد، اغلب در نقش یک ناظر پسینی ظاهر شده که تنها پس از وقوع فاجعه و فرسایش اموال عمومی، وارد عمل می‌شود. این رویکرد، نه تنها بازدارندگی لازم را ایجاد نمی‌کند، بلکه اعتماد عمومی را نیز فرسوده می‌سازد. احمد زیدآبادی، روزنامه‌نگار درباره عدم مبارزه قاطع با فساد هشدار می‌دهد، تا زمانی که «حجم عظیمی از فساد» و «وجود نهادهای موازی و مداخله‌گر» وجود داشته باشد، هیچ مدیری قادر به بهبود وضعیت اقتصادی نخواهد بود. اینجاست که نقش قوه قضائیه به عنوان نهاد ناظر بر حسن اجرای قانون و ضامن استقلال اقتصادی، زیر سؤال می‌رود؛ چراکه فساد در تاریکی رشد می‌کند و تمرکز قدرت بدون نظارت عمومی و قضایی قاطع، خود به کارخانه تولید فساد تبدیل شده است. یکی از مهم‌ترین انتقادات وارده به دستگاه قضایی، طولانی شدن روند رسیدگی به پرونده‌های کلان اقتصادی و عدم شفافیت در اعلام نتایج است. پرونده‌هایی نظیر «چای دبش»، که در دولت سیزدهم رخ داد، نمونه بارز این فرآیند است. مدت‌ها طول کشید تا این فساد عظیم، که اموال مردم را به تاراج برد، به سرانجام برسد و در این میان، زمان به نفع فاسدان عمل کرد. اگرچه اعلام شده است که رسیدگی به پرونده چای دبش به پایان رسیده و ردّ مال صورت گرفته است، اما این موفقیت، نباید ناکارآمدی سیستم در پیشگیری و رسیدگی سریع را پنهان کند. زمانی که یک فساد بزرگ رخ می‌دهد، صرفاً بازگرداندن بخشی از اموال، جبران کننده آسیب‌های اقتصادی و اجتماعی ناشی از آن نیست...

سیاست ۲

نقدی بر اظهارات «منان رئیسی» از منظر خرافه‌گرایی در سیاست؛

مجلس محل پیش‌بینی‌های غیبی نیست

سیاست ۲

پزشکیان لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ را تقدیم مجلس کرد
چرتکه ۳

اقتصاد ایران درگیر فروپاشی قدرت خرید دهک‌های پایین درآمدی
فقر امروز، فقرای فردا را بازتولید می‌کند
دسترنج ۶

کمالوندی:
تمرکز ما بر همکاری هسته‌ای با روسیه است
سیاست ۲

رئیس سازمان برنامه و بودجه:
بودجه ۱۴۰۵ با حذف ٤ صفر به مجلس رفت
چرتکه ۳

سخنگوی حزب اعتماد ملی:
رئیس‌جمهور از «وفاق» به‌عنوان ابزاری برای باج‌دهی به رقیب استفاده کرد
سیاست ۲

بودجه صداوسیما با ۲۰ درصد رشد به ۳۳ هزار میلیارد تومان رسید
سیاست ۲

نگاهی به تیم امید و اردونشینانش
آخرین آمادگی
آدرنالین ۸

گزارش

پزشکیان:

دولت و مجلس به‌دنبال نگاه مشترک برای تأمین معیشت مردم هستند

رئیس‌جمهور گفت: گفت‌وگوهای دولت و مجلس با تمرکز بر معیشت مردم در سال جاری و سال آینده ادامه دارد و هدف، رسیدن به نگاه مشترک مبتنی بر منابع واقعی است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی دولت، مسعود پزشکیان دیروز، دوم دی در حاشیه حضور در مجلس شورای اسلامی در جمع خبرنگاران اظهار کرد: صحبت دولت با مجلس این است که هم برای امسال و هم برای سال آینده، درباره معیشت مردم به یک زبان و نگاه مشترک برسند.

رئیس‌جمهور تأکید کرد: منابعی که برای این موضوع در نظر گرفته می‌شود، باید منابع واقعی باشد تا بتوان به مردم قول داد که هر ماه این منابع به همان شکل در اختیار آن‌ها قرار خواهد گرفت. پزشکیان افزود: دولت، مجلس و کارشناسان در حال برگزاری نشست و گفت‌وگو با یکدیگر هستند و هدف این هم‌زبانی ایجاد شده در مجلس آن است که معیشت مردم با مشکل سختی مواجه نشود. دولت تلاش خواهد کرد شرایطی فراهم شود که سطح معیشت حفظ شود. وی تصریح کرد: تلاش دولت این است که مردم بتوانند سال آینده نیز با همین قیمت‌ها، حتی در صورت افزایش تورم، حداقل معیشت خود را داشته باشند.

وضعیت آب از مسائل حیاتی و ضروری است

رئیس‌جمهور، همچنین ضمن تقدیم لایحه بودجه سال آینده به مجلس شورای اسلامی، طی سخنانی در مورد وضعیت منابع آبی کشور، گفت: واقعیت این است که امروز وضعیت آب و منابع آبی از مسائل حیاتی و ضروری کشور است و باید در مورد آن اقدامات فوری و جدی در دستور کار قرار گیرد. پزشکیان با اشاره به ارایه گزارشی جامع و مستند از سوی نزدیک به ۸۰ نفر از اعضای هیات علمی دانشگاه‌ها با تخصص‌های مختلف در خصوص مساله آب به دولت، اظهار داشت: این گزارش در اختیار نمایندگان محترم مردم قرار گرفت تا اصلاح وضعیت آب کشور را با همراهی و همدلی یکدیگر پیش ببریم. رئیس‌جمهور گفت: امروز آب از مسائل حیاتی کشور است و اگر نتوانیم مشکلات آن را به درستی مدیریت کنیم، مشکلات ناشی از آن به سادگی قابل حل و درمان نیست. وی افزود: تابستان امسال نگران بودیم که اگر آب طالقان به موقع به تهران منتقل نشود، از مهرماه آب (در پایتخت) نداشتیم و لذا با هزینه زیاد آب را منتقل کردیم و این بدان معناست که مناطق دیگر از این آب محروم می‌شوند. با اصلاح یک بخش ممکن است ده‌ها جای دیگر به دلیل مداخلات ما آسیب ببینند. رئیس‌جمهور با اشاره به گزارش کارشناسان و اساتید دانشگاه در خصوص مساله آب کشور، ادامه دارد: حل مساله آب تهران فوریت دارد و این موضوعی است که تمام اساتید و متخصصان از حوزه‌های مختلفی همچون کشاورزی، آبیاری، جامعه‌شناسی، اقتصادی و مدیریتی و... در گزارشی جامع خود به آن پرداخته‌اند. دولت برای حل تمام مسائل از نظر خبرگان و اساتید بهره می‌گیرد، ما از آنها می‌خواهیم که به ما راه‌حل مناسب را ارایه کنند و پس از آن اقدام به عمل می‌کنیم.

لازمه حل مشکلات، دوری از بحث و اختلاف

پزشکیان با اشاره به اظهارات نماینده مردم تهران، گفت: لازمه حل مشکلات دوری از بحث و اختلاف است؛ اینکه شما می‌گویید میزان کل بارندگی در کشور سالانه ۴۰۰ میلیارد متر مکعب است، درست. اینکه این میزان بارش به درستی مدیریت نمی‌شود هم درست. اما بیان این مسائل مشکلات فعلی کشور را حل نخواهد کرد. وی بیان کرد: هموطنان ما که در انقلاب جان و زندگی خود را فدا کردند، امروز بر سر مساله آب با هم اختلاف دارند؛ اصفهان، چهارمحال بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، خوزستان و یزد به دلیل مشکلات ناشی از کمبود آب دچار اختلاف شده‌اند، والبته که حق دارند چرا که مساله آب به سادگی قابل حل نیست.

شهرداری پرند

آگهی فراخوان مناقصه عمومی شماره ۴۸ / چهل و هشت

نوبت دوم

شهرداری پرند به استناد مجوز صادره از سوی شورای اسلامی شهر به شماره ۰۴۱۰۵۳ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۰۳ در نظر دارد خرید تجهیزات و وسایل ایمنی آتش نشانی شهرداری پرند به شماره ۲۰۰۴۰۹۸۲۸۳۰۰۰۰۴۸ را از طریق مناقصه عمومی به اشخاص واجد شرایط و دارای حداقل رتبه مجاز واگذار نماید.

لذا پیمانکاران واجد شرایط جهت دریافت اسناد فراخوان و اطلاعات بیشتر میتوانند از تاریخ ۲۷/۰۹/۱۴۰۴ با مراجعه به سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir در فراخوان شرکت نمایند.

۱-مبلغ اعتبار خرید ۵۸/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال

۲ - سپرده شرکت در مناقصه ۲/۹۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال دو میلیارد و نهصد میلیون ریال که بایستی نقداً به حساب شماره IR۲۸۰۱۷۰۰۰۰۰۰۰۱۰۹۱۱۳۳۶۶۰۰۶ نزد بانک ملی به نام شهرداری شماره ۰۱۰۹۱۱۳۳۶۶۰۰۶ شماره شباء پرند یا بصورت ضمانت نامه بانکی تسلیم دبیرخانه این شهرداری گردد. لازم به ذکر است چنانچه برندگان اول و دوم مناقصه حاضر به عقد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب به نفع شهرداری ضبط خواهد شد.

۳-مهلت و محل دریافت اسناد مناقصه دریافت اسناد صرفاً از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) از تاریخ انتشار آگهی تا ساعت ۱۲:۰۰ روز شنبه مورخ ۰۶/۱۰/۱۴۰۴ به آدرس www.setadiran.ir می باشد.

۴-مهلت و محل تسلیم پیشنهادات متقاضیان میبایست پاکتهای پیشنهاد قیمت خود را که برابر شرایط مندرج در اسناد مناقصه تنظیم شده است را حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۷ در سامانه تدارکات الکترونیک دولت (www.setadiran.ir) بارگذاری نمایند.

تذکر صرفاً اسناد پاکتهای پیشنهاد (ب) و (ج) دارای امضای الکترونیکی مورد پذیرش است و در جلسه بازگشایی پاکتهای (ب) و (ج)؛ بصورت فیزیکی (کاغذی و اسناد فاقد امضای الکترونیکی دارای مهر گرم به هیچ وجه مورد پذیرش نیست.

۵-مدارک لازم جهت دریافت اسناد متقاضیان جهت دریافت اسناد میبایست از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت .نسبت به تهیه اسناد اقدام نمایند (www.setadiran.ir)

۶- زمان بازگشایی پیشنهادها ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۷ می باشد.

۷- شهرداری در رد یا قبول یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.

۸-پرداخت هزینه خرید اسناد از طریق درگاه الکترونیکی سامانه ستاد ایران یا از طریق بانک معتبر بایستی صورت پذیرد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۰۹/۲۶
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۱۰/۰۳

رحمت اله پایدار – شهردار پرند

جهان

تحرکات سیاسی نتانیاهو برای بازآرایی امنیتی شرق مدیترانه، اعتراض ترکیه را برانگیخت؛

ائتلاف با یونان و قبرس؛ صف‌بندی جدید تل‌آویو علیه آنکارا

رامین پرتو

تنش میان اسرائیل و ترکیه بار دیگر وارد مرحله‌ای تازه شده است؛ مرحله‌ای که این بار بیش از آنکه صرفاً در سطح لفاظی‌های سیاسی باقی بماند، نشانه‌های عینی آن در قالب ائتلاف‌سازی سیاسی، نظامی و امنیتی اسرائیل با یونان و قبرس نمایان شده است. دیدار سه‌جانبه اخیر بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، با کریاکوس میتسوتاکیس، نخست‌وزیر یونان و نیکوس کریستودولیدس، رئیس‌جمهور قبرس در تل‌آویو، تنها یک نشست دیپلماتیک معمولی نبود، بلکه حامل پیام‌های آشکار و پنهان متعددی برای آنکارا و معادلات امنیتی شرق مدیترانه به‌شمار می‌رود.

نتانیاهو در بیانیه‌های رسمی خود، با تأکید بر تقویت همکاری‌های امنیتی، نظامی و فناورانه با یونان و قبرس، تلاش کرد این ائتلاف را در چارچوب «دموکراسی‌های شرق مدیترانه» و با هدف افزایش ثبات و امنیت منطقه‌ای معرفی کند. با این حال، لحن هشدارآمیز او، به‌ویژه آنجا که بدون نام‌بردن از رجب طیب اردوغان، از «خیال‌پردازی برای ساختن امپراتوری‌ها» سخن گفت، به روشنی نشان داد که مخاطب اصلی این پیام‌ها، ترکیه و تیم عدالت و توسعه است که حالا دولت و تمام دستگاه‌های اجرایی، نظامی، سیاسی و امنیتی را در اختیار و تحت هدایت خود دارد.

این تحرکات در شرایطی صورت می‌گیرد که شرق مدیترانه در پی جنگ غزه، تحولات سوریه، رقابت‌های پیچیده در حوزه انرژی و پروژه‌های کلان ژئوپلتیکی، وارد مرحله‌ای جدید از بازآرایی امنیتی شده که در آن، هر بازیگر تلاش می‌کند جایگاه خود را در نظم آینده تثبیت کند.

چرا اسرائیل به‌دنبال ائتلاف‌سازی با یونان و قبرس علیه ترکیه است؟

ائتلاف‌سازی اخیر اسرائیل با یونان و قبرس را باید حاصل تلاقی چند عامل راهبردی دانست. نخستین عامل، افزایش نفوذ منطقه‌ای ترکیه در سال‌های اخیر است؛ نفوذی که از سوریه و عراق گرفته تا لیبی، قفقاز و شرق مدیترانه گسترش یافته و نگرانی جدی تل‌آویو را برانگیخته است. از نگاه اسرائیل، حضور فعال ترکیه در سوریه و احتمال استقرار سامانه‌های راداری و پدافند هوایی این کشور در خاک سوریه، می‌تواند آزادی عمل نیروی هوایی اسرائیل را که تاکنون از فضای سوریه، لبنان و حتی فراتر از آن برخوردار بوده، محدود کند.

دومین عامل، رقابت انرژی در مدیترانه شرقی است. میدان‌های گازی مشترک، از جمله میدان آفرودیت، پروژه‌های انتقال گاز و اتصال شبکه‌های برق از طریق کابل‌های زیردریایی، همگی به صحنه‌ای برای رقابت ژئوپلتیکی تبدیل شده‌اند و بر همین اساس اسرائیل، یونان و قبرس تلاش دارند با تقویت همکاری‌های سه‌جانبه، مسیرهای انرژی را بدون نقش‌آفرینی ترکیه تعریف کنند و در این مسیر، حتی از تقویت نقش مصر برای خنثی‌سازی نفوذ آنکارا سخن گفته می‌شود.

سومین عامل، نگرانی‌های امنیتی و نظامی اسرائیل در افق بلندمدت است. رسانه‌های عبری به‌صراحت از نگرانی تل‌آویو نسبت به بسته شدن کریدورهای هوایی در شمال و شرق مدیترانه سخن گفته‌اند. از نگاه اسرائیل، هر گونه محدودیت در این کریدورها، می‌تواند بر توان عملیاتی آن در سناریوهای احتمالی آینده، از جمله تشدید تنش با ایران، تأثیر بگذارد. از اینرو، همکاری نزدیک با یونان و قبرس، که موقعیت جغرافیایی حساسی در مدیترانه دارند، به‌منزله ایجاد یک «عمق راهبردی مکمل» تلقی می‌شود.

در نهایت، نباید از بعد سیاسی و نمادین این ائتلاف غافل شد؛ چراکه اسرائیل با برجسته کردن «بلوغ نهادی» اجلاس‌های سه‌جانبه و تأکید بر تداوم آنها حتی پس از وقایع ۷ اکتبر، تلاش دارد خود را به‌عنوان محور ثبات در شرق مدیترانه معرفی کند و در عین حال، ترکیه را به‌عنوان بازیگری مسئله‌ساز به‌حاشیه براند.

نگاه ترکیه به تحرکات اسرائیل در مدیترانه و سوریه

در سوی مقابل، ترکیه این تحولات را با دقت و البته با ترکیبی از خونسردی تاکتیکی و هشدار راهبردی دنبال می‌کند. اظهارات یاشار گولر، وزیر دفاع ترکیه، نشان می‌دهد که آنکارا اگرچه نزدیکی اسرائیل، یونان و قبرس را تهدیدی فوری و مستقیم تلقی نمی‌کند، اما نسبت به پیامدهای بلندمدت آن بی‌تفاوت نیست و صرفاً نگرانی عمیق در این خصوص را ابراز می‌کند.

ترکیه به‌خوبی آگاه است که بخشی از این ائتلاف‌سازی، با هدف مهار نفوذ آنکارا در سوریه و مدیترانه شرقی صورت می‌گیرد. نگرانی اسرائیل از احتمال استقرار سامانه‌های پدافندی ترکیه در سوریه و محدود شدن آزادی عمل هوایی، در واقع بازتابی از تغییر موازنه قوا در این کشور جنگ‌زده است؛ جایی که ترکیه تلاش می‌کند نقش خود را به‌عنوان بازیگری تعیین‌کننده تثبیت کند اما مساله اینجاست که ایالات متحده و اسرائیل در سوریه علیه ترکیه یک هم‌پوشانی استراتژیک و راهبردی دارند.

این هم‌پوشانی همین حالا بیش از هر زمان دیگر خود را نشان داده است؛ به‌گونه‌ای که از چند روز پیش کردهای سوریه (قسد) به صورت مستقیم با نیروهای جولانی در حلب وارد درگیری مسلحانه مستقیم شده‌اند و این در حالیست که قرار بود قسد در ارتش سوریه ادغام شود. نکته مهم این است که اسرائیل و آمریکا نمی‌خواهند قسد با جولانی در یک کفه ترازو قرار بگیرند تا تهدید کردهای سوریه همچنان برای ترکیه باقی بماند و از سوی دیگر مانع تقویت قوای نظامی و امنیتی دمشق در شرایط کنونی شوند.

در حوزه مدیترانه، آنکارا نسبت به تلاش‌های یونان برای نظامی‌سازی جزایر با وضعیت غیرنظامی و استقرار سامانه‌های دفاعی اسرائیلی حساسیت ویژه‌ای دارد؛ تا جایی که مقامات ترکیه تأکید می‌کنند که چنین اقداماتی با حقوق بین‌الملل در تعارض است و آنکارا در این زمینه «اقدامات لازم» را انجام خواهد داد. در سطح کلان‌تر، ترکیه تلاش دارد با تنوع‌بخشی به منابع تسلیحاتی و هوایی خود، اثر فشارهای سیاسی اسرائیل و یونان را کاهش دهد. پیگیری همزمان دریافت اف-۳۵ و اف-۱۶ و در کنار آن خرید جنگنده‌های یوروفایتر تایفون از قطر و عمان، بخشی از همین راهبرد است. آنکارا همچنین به‌دنبال لغو تحریم‌های کاتسا و بازتعریف روابط دفاعی با ایالات متحده است؛ مسیری که اگرچه پرچالش است، اما ترکیه آن را رها نکرده است.

در موضوع غزه نیز، اختلاف دیدگاه دو طرف آشکار است. ترکیه بر مشارکت در نیروی حافظ صلح بین‌المللی اصرار دارد، در حالی که اسرائیل با این حضور مخالف است و این مسئله، به نمادی از شکاف عمیق‌تر سیاسی و امنیتی میان دو طرف تبدیل شده است.

پیامدهای تداوم تنش آنکارا و تل‌آویو برای منطقه

تداوم تنش میان ترکیه و اسرائیل، پیامدهایی فراتر از روابط دوجانبه خواهد داشت. در سطح منطقه‌ای، این تنش می‌تواند شرق مدیترانه را به یکی از کانون‌های اصلی رقابت ژئوپلتیکی تبدیل کند؛ رقابتی که در آن، خطوط انرژی، کریدورهای حمل‌ونقل، پروژه‌های اقتصادی و حتی ابتکارهایی مانند IMEC تحت تأثیر قرار می‌گیرند.

از منظر امنیتی، هرچند طرف‌ها بر «بازدارندگی بدون رویارویی مستقیم» تأکید دارند، اما افزایش رزمایش‌های مشترک، تبادل اطلاعات و معاملات تسلیحاتی، ریسک محاسبه اشتباه را بالا می‌برد. در چنین فضایی، یک حادثه محدود هوایی یا دریایی می‌تواند به بحرانی بزرگ‌تر تبدیل شود.

در سطح سیاسی، شکاف میان آنکارا و تل‌آویو می‌تواند بر معادلات سوریه، غزه و حتی روابط ترکیه با غرب اثرگذار باشد. فشارهای اسرائیل و یونان بر آمریکا برای جلوگیری از تحویل اف-۳۵ به ترکیه، نمونه‌ای از تلاش برای انتقال این تنش به عرصه روابط فراآتلانتیکی است.

در نهایت، اگرچه هر دو طرف اعلام می‌کنند که به‌دنبال تشدید تنش نیستند، اما واقعیت آن است که ادامه مسیر کنونی، منطقه را به سمت قطبی شدن بیشتر سوق می‌دهد و شرق مدیترانه، به‌جای آنکه به بستری برای همکاری انرژی و اتصال اقتصادی تبدیل شود، در خطر تبدیل شدن به صحنه‌ای تازه از رقابت‌های سخت امنیتی قرار دارد؛ رقابتی که پیامدهای آن نه‌تنها ترکیه و اسرائیل، بلکه کل منطقه را تحت تأثیر قرار خواهد داد.